

gamle til et privat firma, for nu at tage noget andet, som man snakker om at udlicitere, altså plejen af de ældre. Så løber vi ikke helt så stor en risiko ved affald, når det skal være.

Så vil jeg stadig væk sige, at det der med at lave en selvfinansierende ordning som f.eks. at overdrage et ansvar for transportemballage til virksomhederne, f.eks. en selvfinansierende ordning, hvor man jo også kunne afsætte midler til en konsulentvirksomhed, og som virksomhederne i øvrigt selv kunne være interesseret i for at få mængderne bragt ned – det er jo det, der ligger i hele systemet – ville vi meget gerne have, at vi kunne komme videre med.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Ole M. Nielsen siger, at han har tillid til regeringen, og at han tror på, at man ved at vedtage noget i Folketinget kan styre indsatsen i ministeriet. Er det efter hr. Ole M. Nielsens opfattelse sådan, at man ved vedtagelse af det forslag til vedtagelse, der ligger, har sikret, at der i Miljøstyrelsen ikke sker en reduktion i indsatsen over for affald? Er det sikret, eller kan man godt have den situation, at et flertal mod vores stemmer vedtager forslaget, og at ministeren derefter bestemmer, at informationsaktiviteter, rådgivningsindsats, renere teknologi, branchevejledning og alt det reduceres eller skæres væk? Kan den situation forekomme?

Det har jo stor betydning for at kunne vurdere, hvad forslaget til vedtagelse egentlig betyder.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Ole M. Nielsen tog jo i sit ordførerindlæg her til sidst lidt afsæt i mine spørgsmål. Derfor vil jeg godt præcisere, hvad jeg mener problemet er. Jeg mener nemlig, at der er stor forskel på en udlicitering og en privatisering.

Hvis du snakker udlicitering, så har du en offentlig styring af området. Du overlader ikke det hele til private virksomheder. Du er sikker på, at der stadig væk er et forureningsansvar, der tages alvorligt. Der er fokus på at minimere deponeringen, og det offentlige har et overblik, en kontrol og en tilsynsfunktion.

Kl. 14.45

I dag er der jo også en hel del opgaver, som kommunerne af sig selv har valgt at overlade til andre, men problemet er, hvis du tvinger kommunerne til at overlade alle opgaver til andre.

Det er min opfattelse at decentralisering bliver trådt lidt under fode, hvis man tvinger kommunerne til også at udlicitere – det synes jeg er skidt – men hvis man tvinger kommunerne til at privatisere, synes jeg, det er endnu værre, for så betyder det, at der overhovedet ikke er offentlig kontrol, tilsyn eller nogen som helst styring på affaldsområdet.

Det har vi prøvet før, hvor det jo netop betød, at der ikke var den nødvendige kapacitet, for hvilken privat virksomhed vil sikre, at der er bygget et affaldsanlæg, hvis ikke man er sikker på, at der er affald nok til, at det også er rentabelt på længere sigt?

Det vil jeg være bekymret for.

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren siger »du« mange gange. Jeg er nødt til at sige, at hvis det er det jyske »du«, som betyder man, er det i overensstemmelse med forretningsordenen, ellers er det ikke.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Sådan mellem venner burde det kunne gå, når det er jyder, men o.k.

Til hr. Jørn Jespersen må jeg sige, at jeg passer ikke butikken. Jeg stiller nogle krav til, hvad den butik skal udføre. Hvordan man så får opgaven udført i Miljøministeriet, i Miljøstyrelsen, er altså ikke mit ansvar. Det er det virkelig ikke. Jeg er ikke dernede og grave i, hvordan og hvor mange folk der skal til at udføre dit og dat, og det er vi da heller ikke kvalificeret til at vurdere, må jeg sige til hr. Jørn Jespersen.

Det kan lige så godt ske, at der i forvejen kun sidder det halve ovre i Miljøstyrelsen af dem, der burde sidde der, eller at der sidder det dobbelte. Det har jeg ingen forudsætninger for at vurdere, og det er ikke min opgave. Det vil jeg slet ikke beskæftige mig med. Det må ministeren tage sig af. Sådan er det bare. Altså tillid eller ej, så er demokratiet altså bare sådan, at det forvalter ministeren, indtil man fyrer den regering, eller indtil den minister bliver fyret af sin chef. Det er jo den risiko, man løber i den branche.

Så med hensyn til en forklaring på, hvilke forskel der er på udlicitering og prioritering: Her må jeg indrømme, at dér har jeg altså også så meget tillid til regeringen, at den slags privatiseringer, som fru Pernille Blach Hansen beskriver, har jeg ikke fantasi til at forestille mig, at man kunne gennemføre, overhovedet ikke. At man skulle sige til nogle af de private virksomheder,